

שלוש פעמים נאמר בתורה אל יסוד מזבח העולה; –
 האחד נדרש למעט שלא יתן לפנימי. [ואין לומר נצרך הכתוב לגופו ומנין למעט פנימי – כי לגופו היה
 די לכתוב 'יסוד המזבח אשר פתח אה"מ', ללא 'העולה'].
 השני, ללמד שלמזבח הפנימי אין לו יסוד.
 השלישי, ללמד דין שפיכת שיריים בקרבן עולה.

לפרש"י, למדים מכאן שפיכת שיריים ליסוד גם לשאר דמים הניתנים על מזבח העולה. ורבנו
 חיים פרש ששאר קדשים נלמדים ממקום אחר, ורק עולה למדנו כאן. ולפי שני הפירושים
 הללו, תחילת מתן דמים בעולה שהם ניתנים כנגד היסוד, למדים בקל וחומר' משיריים כדברי
 רי"ש ורע"ק.

ויש פירוש נוסף בתוס', לפיו למדו מן המקרא הוזה תחילת מתן דמים שעל מזבח העולה, שיהיו
 כנגד היסוד. ואילו שפיכת שיריים על היסוד למדו ממקראות אחרים, כדלעיל (ז).

עוד דרשו מאל פתח אהל מועד – לשפוך על יסוד מערבי, שהוא הקרוב אל הפתח.

דף נב

- פ. א. איה מקום מתן דמים של עולת בהמה, ומנין המקור לכך?
 ב. האם שפיכת שירי הדם על יסוד המזבח מעכבת?
 ג. האם מיצוי דם חטאת העוף על המזבח מעכב?
 ד. נתן דם חטאת בהמה למטה במזבח, מה הדין? וכן להפך, נתן דם הניתנין למטה – למעלה?
 א. דמה של עולת בהמה ניתן בחצי התחתון של המזבח, למטה מחוט הסקרא. וצריך שהדם ינתן על גגו של
 היסוד (קל וחומר משפיכת שיריים) ולא על חזית היסוד הזקופה. וכיון שדין העולה בשתי מתנות שהן
 ארבע, יש ליתנו על חוד קיר המזבח ולא על גג היסוד ממש, הלכך נותן על הקיר במקום שיש תחתיו
 יסוד והדם מתמצה על גג היסוד (עתוס').
 ושפיכת שירי הדם נעשית על היסוד ממש, שלהלכה 'שיריים צריכין איצטבא' (להלן פא.).

ב. שפיכת שיריים בחטאות חיצוניות – אינה מעכבת לכולי עלמא.
 מלבד לדעת רבנו תם (לט), יש דעת תנאים שמעכבת.
 בפנימיות – מחלוקת תנאים. וסתם משנתנו שאינה מעכבת. (וכן סוברים רבי ישמעאל ורבי עקיבא, כדברי רב
 פפא ותניא כוותיה [וכן הלכה]. ואולם מדברי רבי יהושע בן לוי ורבי יוחנן מבואר שיש דעת תנאים כזאת בעלמא; רבי נחמיה,
 ואולי אף רבי יהודה או תנא אחר. וכן דעת תנא דברייתא לעיל מב:).

ג. מיצוי דם חטאת העוף על המזבח; רב פפא פרש שנחלקו בזה רבי עקיבא ורבי ישמעאל, לרע"ק אינו
 מעכב ולרי"ש מעכב. והוכיחו שנחלקו תנאים בדבר אליבא דרי"ש.

ד. הניתנים למעלה שניתן דמם למטה, וכן להפך – פסול. (בחטאת בהמה נאמר המחטא את ה. ובחטאת
 העוף – הוא. וכן בעולה – מעכב, כמפורש במשנה ריש קינין).
 ונחלקו אמוראים (לעיל כו) במהות הפסול, האם לגמרי (ריו"ח) או (כדברי שמואל ור"ל) רק לענין אכילת הבשר
 (ע"ש פרטים נוספים).